

Aby sme ľahšie chápali, čo v plnosti znamená sv. omša, pripodobnám sv. omšu návšteve, ktorú organizujeme buď sami alebo celá rodina pri príležitosti narodenín alebo nejakého sviatku niekoho, koho máme radi, prípadne iba jednoduchej priateľskej návšteve priateľ priateľa.

Čo zvyčajne robíme, keď ideme na nejakú návštevu? Hovorí sa, že sa nepatrí prísť na návštevu s prázdnyimi rukami, predovšetkým vtedy, keď sa jedná o narodeniny, meniny, výročie svadby, alebo iný významný sviatok nášho priateľa, priateľky. Preto každý z nás už niekoľko dní pred návštevou premýšľa a láme si hlavu nad tým, aký darček by mohol svojmu priateľovi priniesť.

Aká farba je jeho obľúbená, čo má najradšej zo sladkostí, akú tortu alebo koláč mu najviac chutí, aké sú jeho koníčky, čím sa zamestnáva vo voľnom čase, kam rád chodí, akú hudbu má rád, čo mu chýba, o čom v poslednom čase rozprával, že by si rád kúpil, no buď na to nemal peniaze, alebo to nikde nemohol zohnať... atď. Jednoducho je toho spústa, čo by sme mali vedieť o našom priateľovi, ak by sme chceli pre neho pripraviť darček, ktorý sa mu bude páčiť, nad ktorým zajasá a povie: „Tak toto je ten najkrajší darček v živote, ktorý som od niekoho dostal. Presne toto som chcel, presne toto mi už tak dávno chýbalo. Ďakujem!“. Práve v takej chvíli sa celý šťastný obráti so žiariacimi očami na vás a vás zaleje obrovská radosť, ktorá sa nedá opísať a ničím nahradiť. Dôležitý je teda dar, s ktorým prichádzame k svojmu priateľovi.

Ale vieme aj to, že ak by sme prišli s hocijako drahým darom, a nepridáme k tomuto daru to najdôležitejšie, nebude mať tento dar silný a dlhotrvajúci účinok. Dar totiž môže byť úplne

jednoduchý, lacný a možno aj nie tak praktický, a predsa môže vyvolať obrovskú vlnu šťastia. Všetko totiž závisí od toho, čo duchovné zo svojej duše spolu s týmto darom svojmu priateľovi odovzdávame. A to vidno na твоjich očiach, do ktorých sa tvoj priateľ zahľadí, keď tvoj dar od teba prijíma, to cítiť končekami prstov, keď sa vám pri podávaní daru spoja, to cítiť srdcom, ktoré neoklameš lacnými frázami... Jednoducho to z teba žiari, alebo nie. A podľa toho je tvoj dar bezcenný, alebo ako poklad, v ktorom bude navždy ukryté tvoje priateľstvo, tvoja úprimná neskrývaná radosť zo stretnutia, tvoja vernosť až po smrť, tvoja odovzdanosť a odvaha biť sa za priateľa do poslednej kvapky krvi, tvoja otvorená náruč, v ktorej sa priateľ môže skryť a chvíľu si odpočinúť, tvoje úplné a bezpodmienečné prijatie priateľa takého, aký je, tvoja láska, ktorá ho bude hriať pri každom pohľade na tvoj dar aj po dlhých rokoch života... Pretože dar je dôležitý, no dôležitejšie je tvoje srdce, ktoré spolu s týmto darom priateľovi odovzdávaš. Pretože dar je akoby drahokam. Ak naň z tvojho srdca svieti lúč lásky a všetkého, čo k nej patrí, pri prechode cez tento drahokam sa rozbije na tisíce farieb a žiariacich hviezd, ktoré v sebe ukrýva a tvoj dar bude ako nádherný žiariaci drahokam, na ktorý sa nedá vynadávať a ani rokmi nestráca na svojej hodnote. Ak je tvoje srdce prázdne, na dar nebude svietiť lúč tvojej lásky a tvoj dar bude ako drahokam ukrytý v tme – bezcennosť, na ktorú sa zabudne hneď po tvojom odchode.

A takto podobne by sme sa mali pripraviť na návštevu nášho milujúceho priateľa, ktorý sa, mimochodom, na nás veľmi teší a pripravuje všetko preto, aby bola návšteva príjemná aj pre teba – vypeká tie najchutnejšie duchovné jedlá a koláče, ktoré máš najradšej, ale ktoré aj potrebuješ, aby si bol silný a zdravý, vymýšľa pre teba tie najskvostnejšie duchovné nápoje plné vitamínov ale aj takých úžasných chutí, ktoré si ani nevieš predstaviť. Jednoducho pre teba pripravuje nebývalú duchovnú hostinu vyberaných jedál a nápojov. Ako sa na túto návštevu pripravuješ ty?

Je to tak, ako keď na narodeninovú oslavu priateľa príbehneš neskoro s prázdnyimi rukami, dokonca neupravený, neumytý, neoholený, neoblečený slávnostne, ako sa patrí? A priateľ, ktorého radosť postupne s ubúdajúcimi minútami klesala až na bod mrazu sa pri tvojom príchode iba smutne na teba pozrie a povie: „Tam sú nápoje, tam jedlá, keď si už teda prišiel, tak sa najedz, alebo rob čokoľvek chceš, je mi to jedno...“ Nebol si v tom najdôležitejšom okamihu pri ňom a ak ho máš naozaj rád, tak sa hlboko ospravedlníš a sľúbiš, že nabadúce to už nikdy neurobíš a skutočne to aj dodržíš. Samozrejme, Ježiš nie je ten, ktorý by sa urážal, no napriek všetkému určite zostáva smutný pri pohľade na nás, ako nás to vonkoncom nezaujíma, že on sa na nás teší a my prichádzame nepripravený akoby sa nechumelilo... Ak neskôr v nebi zistíme, koľko neúcty sa Ježišovi od nás dostalo, nie on, ale my sami budeme zasiahnutí bolesťou ako bleskom – vtedy, keď úplne v plnej pravde spoznáš, ako ťa tvoj priateľ miloval počas tých dlhých rokov života a ty si si to vôbec nevšímal, dokonca si začneš spomínať aj na chvíle, v ktorých si ho otvorene urazil a ponížil pred ostatnými... My sami, ranení touto Ježišovou láskou, budeme túžiť po tom, aby sme mohli túto rokmi neopätovanú lásku nejako nahradiť, nejako odčiniť tú škvrnu, ktorú cítime v srdci, aby sme sa mu mohli spokojne a bez výčitiek pozrieť priamo do očí a naplno si užívať jeho milovanie, ktorým nás zahrnie.

Sv. omša je, ako sme o tom hovorili v predchádzajúcej časti, Ježišovým úplným sebadarováním seba - svojho tela a krvi ako pokrmu a nápoja pre nás, aby sme mohli žiť a zachrániť sa pred Smrťou smrťou – večným zatratením. Preto je aj v miere Kristovho úplného sebadarovania úplnou a nepredstaviteľne veľkou urážkou naša nedostatočná príprava na sv. omšu, neskorý príchod s prázdnyimi rukami, špinavý, neupravený, náležite neoblečený (hovorím hlavne o duši). Ježiš sa neurazí, opakujem, no túto urážku pocítíme my vo svojej duši – keď nás raz úplne a obrovsky zabolí Ježišov smútok v očiach, ktorý uvidíme v celej kráse v momente svojej smrti. Jeden kňaz, ktorý sa po svojej smrti zjavil svojmu priateľovi v obrovských mukách očistca, odpovedal na priateľovu otázku o tom, prečo sa nachádza v očistci, že v momente smrti videl všetky okamihy svojho života v novom svetle a medzi iným spoznal aj to, že sa Ježišovi v bohostánku mnohokrát poklonil nedbalo bez úcty a lásky k nemu. Pri pohľade na Ježiša a jeho veľkosť, krásu a hlavne lásku, s ktorou ho prijímal, ho zasiahla taká bolesť, že bol k Jeho láske tak nevšímavý a nevďačný, že pokorne prijal tieto bolesti na seba, aby ho očistili a pripravili na konečné nádherné a večné objatie Ježiša v nebi.

Preto ti, milý priateľ, navrhujem niekoľko krokov prípravy pred sv. omšou, ktoré môžeš prejsť, ak sa chceš skutočne dobre pripraviť na stretnutie sa s Ježišom v Eucharistii.

Spoznať Ježiša ako priateľ

V prvom rade by si mal spoznať Ježiša ako priateľ – spoznať jeho obľúbenú farbu, jeho obľúbené jedlo, čo má najradšej zo sladkostí, akú tortu alebo koláč mu najviac chutí, aké sú jeho koníčky, čím sa zamestnáva vo voľnom čase, kam rád chodíeva, akú hudbu má rád, čo mu chýba, o čom v poslednom čase rozprával, že by si rád kúpil – hovorím to samozrejme obrazne. My totiž prichádzame na sv. omšu nepripravený z hlavného dôvodu – nepoznáme Ježiša ako svojho priateľa, nestretávame sa s ním aj mimo týchto veľkých osláv, neostáva nám naň totiž žiadny čas popri našich koníčkoch, našich záľubách, práci... Ak sa ale naozaj chceme pripraviť, bez bližšieho poznávania Ježiša a jeho osoby sa to nezaobíde – zisti teda, čo Ježišovi spôsobuje radosť, z čoho sa najviac teší a to urob počas dňa, zisti, čo má jednoducho rád, a to svojimi rukami, nohami, očami, ústami počas dňa priprav – môžeš si k tomu pozvať aj ďalších svojich priateľov, ktorí sú samozrejme tiež Ježišovi priatelia a takisto by radi niečo pre neho pripravili. Nájdí si čas počas dňa aspoň na pár minút a ak si dostatočne múdry, tak sa s Ním nebadane porozprávaj tak, aby si od neho dostal ďalšie nápady pre darček pre Neho. Samozrejme, že je vševediaci, ale podľa mňa sa rád urobí nič netušiacim, tak ako tvoj priateľ, ktorý už šípi, že mu chceš na narodeniny pripraviť darček, a práve sa ho vypytuješ a neodhalí ňa len preto, aby ti urobil radosť, aby neskazil krásu priprav na jeho sviatok. Keď to vieme urobiť my, jeho deti, určite to vie aj On :-)

Darov neúrekom...

Čo môže byť darom, ktorý Ježiša určite poteší? Tak dobre, pomôžem ti pár nápadmi zo svojej kuchyne – ale ty potom napíš svoje, dobre? Viem, že ho veľmi teší, ak sa milujeme my – ľudia, medzi sebou navzájom. Určite ho poteší, ak sa v ten deň dokážeš zmieriť s dlhoročným nepriateľom, ktorý ťa kedysi dávno veľmi urazil a ty si mu to do dnešného dňa neodpustil. Tooo by bola poriadna pecka! Ak je nad tvoje sily pripraviť takýto dar, tak sa skús za toho človeka najprv pomodliť desiatok ruženca a iba tak vo svojom srdci mu na konci modlitby tak na diaľku odpustiť – možno to bude prvý krok k celkovému odpusteniu, čo povieš? Samozrejme si k tomu musíš poprosiť od Ježiša jeho silu k odpusteniu a jeho lásku a urobiť to ruka v ruke spolu s Ním. On ti v tom určite rád pomôže :o)

Ďalším darom môže byť návšteva človeka, ktorého si dlhé roky ignoroval len preto, lebo ho všetci v našej rodine, alebo v našej škole, alebo na našej ulici či dedine ignorovali. Nič špeciálne zlé ti ten človek neurobil, ale čo si blázon, aby si sa s ním stretával a potom od všetkých počúval posmešky a nadávky? Nuž možno je načase rozbiť všeobecný nezaujem o tohto človeka a zistiť, čo je v ňom krásne a to všetkým ukázať tak, aby ti nakoniec všetci závideli, že máš takého úžasného priateľa a chceli sa s ním takisto priateliť.

Alebo máš v okruhu svojich priateľov takého, ktorý pije, fajčí a vedie zlý život? Skús sa za neho niekoľko týždňov modliť a občas k nemu prísť a len tak sa s ním zarožprávať, len tak ho medzi rečou pozvať na nejaký futbal, či koncert, či stretnutie... Možno sa raz chytiť len preto, že ho tak unúvaš, a na nejakom stretnutí sa zrazu zázrakom zmení celý jeho život. Poznám množstvo mladých ľudí, ktorých ku Kristovi pritiahli ich priatelia len tak – jedným pozvaním... Skús. Určite zažiarí Ježišovi obrovský úsmev na perách, ak mu raz prinesieš takýto obrovský dar.

Naše telo je lemravé a vždy náchylné na pohodlie – skús sa zaprieť a nezjesť tú najlepšiu čokoládu, akú máš rád a nepozorovane ju vložiť spolužiakovi či spolužiačke do ruksaku tak, aby nevedela, od koho dostala také potešenie. Máš vec, ktorá stojí roky na tvojej policičke v izbe, ktorú máš rád? Skús ju obetovať pre radosť inému – zabaľ do škatuľky a len tak vlož do vrecka na kabáte hocikomu v spoločnej šatni... Ani on a ani ty nebudeš vedieť, kto tento darček dostane – popros Ducha Svätého, aby viedol tvoju ruku. Napíš milé príjemné slová povzbudenia a prijatia priateľovi, priateľke, a len tak nepodpísané vlož do jeho zošita, vrecka na vetrovke... alebo napíš peknú myšlienku a polož ju len tak na parapetu okna, pri ktorom sa stretáva veľa ľudí... Nieкто si ju možno všimne a prečíta, nieкто možno zoberie domov a bude mu roky robiť spoločníka v ťažkých chvíľach... Chutnú desiatu, ktorú si si pripravoval,

jednoducho daruj spolužiakovi, ktorý to nestihol a je hladný, alebo sa o ňu podel', keď už ti je ľúto celú niekomu darovať. Alebo ju cestou do školy podaruj bezdomovcovi, ktorého každý deň stretávaš kdesi v podchode a chvíľu sa s ním priateľsky porozprávaj – samozrejme si treba vybrať takého, kto nie je neustále naliaty v alkohole a podobne...

Pohneval si sa? Ešte v ten deň príď, uznaj svoju časť chyby a popros o odpustenie. Nikto už niekoľko dní nevysypal kôš? Aj keď nie si na rade, zober ty a vysyp ho tak, aby to nikto nezbadal. Mama je preťažaná upratovaním, žehlením, varením, praním? Skús dnes, kým ešte nepríde z práce, urobiť jednu z týchto vecí – aspoň sa pokús... Uvidíš, ako sa mama poteší, ak ju bude čakať chutná večera, požehnané prádlo, poupratovaný byt či dom... Tvoja babka je doma sama a je tak otravná tými svojimi historkami zo života, ktoré ňu vôbec nezaujímajú pretože si to už počul tisíc krát? Chod' dnes k nej, nakúp jej to, čo potrebuje, navar, ak vieš, poupratuj a posed' si s ňou – zaľúb sa do jej zvráskavenej tváre, tvár sa, akoby si historku počul prvý krát a veselo sa na nej zasmej – možno to predsa len dokážeš – obľúb si ju aj s jej chybami – veď na každom človeku je niečo krásne, pre čo sa ho oplatí mať rád. A prečo by si to potom nemohol urobiť aj pre svoju susedku, ktorú až tak dobre nepoznáš, no je doma už niekoľko rokov sama a ani jej deti ju neprídu pozrieť. Možno je aj nevrlá na všetkých a na všetko a možno sa jej aj bojíš... Predsa len sa také dobrodružstvo spolu s Ježišom prežiť oplatí... A možno tak spoznáš nového človeka, ktorý sa pre teba možno stane veľmi drahým a vzácnym... Pamätaj, že každý v sebe skrýva diamant, ktorý treba len preleštiť a prebrúsiť, aby sa mohol zajať v celej svojej kráse. Buď takýmto obnovovateľom diamantov v ľudských srdciach a raz budeš stáť pred Bohom s obrovským pokladom nevyčísliteľnej ceny – drahokamami ľudských duší, ktoré si zachránil nesmelým slovom, krátkou návštevou, či službou... Skús...

Ďalšie možnosti sú ukryté vo Sv. Písme – tam Ježiš často priamo hovorí o tom, čo ho teší. Zober si aspoň raz za deň – možno práve ráno, keď vstaneš, do rúk bibliu a prečítaj si pár viet z nej. Možno hneď na to neprídeš, no postupne počas dňa ak budeš viac a viac nad tými slovami premýšľať, zrazu zistíš, čo ti chcel Ježiš cez tieto slová navrhnúť pre ten deň, ktorý práve žiješ.

Ak už naozaj po tom všetkom zistíš, že nemôžeš nájsť žiadny dar dobra, ktoré by si urobil iným okolo seba, ak ani neprežívaš nejaké utrpenie, ktoré by si mohol Ježišovi ponúknuť ako dar, aby ho spojil so svojim utrpením na Golgote a tak tvoje utrpenie posvätil a pomohol ním ku spásu iným ľuďom kdesi ďaleko ďaleko od teba, potom ak stojíš s prázdnyimi rukami a nevieš, čo by si Ježišovi priniesol ako dar, spomeň si na to jediné, čo nám nedaroval, čo sme si my sami vyrobili a on za to zomrel na kríži... Áno, sú to tvoje hriechy, ktoré sa ti u určite podarilo za ten krátky čas, čo ste sa s Kristom nevideli, urobiť. Ponúkni teda Ježišovi ako svoj dar svoje hriechy. Neboj sa, On sa určite poteší, pretože ich dokáže premeniť na ešte väčšie požehnanie pre teba a pre iných okolo teba, hlavne kvôli pokore, ktorá z nich môže ako z hnojiska vyrásť...

Možností, ako potešiť Ježiša svojím darom, je naozaj veľa. Keby som ti chcel rozpovedať všetko, čo Ježiša teší, ešte veľmi dlho by sme museli rozprávať. Ako sa hovorí, život si píše svoje tajomstvá sám – aj tebe sa Ježiš určite už niekoľko krát pokúšal rozpovedať cez rôzne situácie, v ktorých si sa ocitol, svoje jedinečné, originálne túžby a tajomstvá radosti, ktoré chcel zveriť iba tebe. Koľko krát si ho nepočul, nespoznal? Dar, s ktorým máš prísť pred oltár k Nemu si často nesmel pýta cez deň On sám cez všetko, čo ťa obklopuje. Maj len otvorené oči svojho srdca a buď vnímavý a pozorný na jeho hlas, ktorým k tebe prehovára.

Príprava pred sv. omšou doma

A takto pripravený si pred odchodom na sv. omšu sadni doma na pár minút a prejdi si svoj deň a hľadaj v ňom dary, ktoré by si mohol Ježišovi priniesť na stretnutie s ním. Keď nájdeš aspoň jeden, stačí. Môžeš aj po ceste do kostola ďalej premýšľať a hľadať. Aj cesta do kostola môže byť pre teba živým rozhovorom tvojej duše s Ježišom o všetkých tých dobrodružstvách, ktoré si s ním počas dňa prežil, ktoré odnášaš vo svojom srdci ukryté ako večne trvajúce dary tvojej lásky a priateľstva Ježišovi na oltár, aby ich anjel preniesol na ten nebeský...